

OPINIÓ

Jaume Domingo Planas
president de la Unió de Consells
Esportius de Catalunya

Un any dels World Sport Games

Ara fa un any celebràvem a Tortosa i Terres de l'Ebre els World Sport Games, un mundial d'esport popular amb més de 3.000 esportistes de més de 70 països.

Us haig de confessar que l'equip de persones organitzadores vàrem patir molt, mai havíem afrontat una organització tan complexa i amb les exigències que té un esdeveniment internacional.

Tot plegat va començar l'any 2015 quan els Consells Esportius vàrem començar a fer passos fermes a nivell internacional i ens convertíem en membres de la International Workers and Amateurs in Sports Confederation (CSIT) una organització fundada el 1913.

A partir d'aquí redescobrim una part mig oblidada a nivell mediàtic, el pes de l'esport popular a Catalunya. Descobrim que en el CSIT hi ha entitats esportives que havien de venir a l'Olimpiada Popular de Barcelona l'any 1936 i fem una forta amistat amb elles, en especial la FSGT de França i Ha-pool d'Israel.

Redescobrim la importància de l'Esport Popular a Catalunya i la seva forta vocació social, de gènere, d'equitat, d'igualtat d'oportunitats i de valors. També el fort component contra tota mena de totalitarisme, la seva lluita contra el feixisme i el seu component de defensa de la llibertat dels pobles i la ciutadania.

Redescobrim la importància del paper del Comitè Català pro Esport Popular, amagat per l'època fosca del franquisme, fundada a la mateixa època que la Unió de Federacions Esportives de Catalunya.

És a partir d'aquí quan ens decidim organitzar els WSG a Catalunya el 2019 i a participar, l'any 2017 als WSG de Riga a Letònia.

Tot comença a agafar forma, el Consell Directiu de la UCEC decideix tirar endavant. L'actual secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, i la consellera de presidència, Neus Munté, donen suport a la iniciativa conjuntament amb el president Puigdemont.

"Moltes vegades he explicat els motius de per què escollim Tortosa i Terres de l'Ebre. Les Terres de l'Ebre és una terra d'acollida. Hi van confluïr les tres cultures del nostre entorn més importants, la musulmana, la jueva i la cristina en plena harmonia"

Calia trobar un lloc per a fer-ho, un lloc que volíem que tingués un valor afegit a nivell històric, però també a nivell de paràmetres actuals. Fem una aposta clara per les Terres de l'Ebre. En parlo amb Ferran Bel i amb Meritxell Roigé, que també fan costat a la iniciativa. Moltes vegades he explicat els motius de per què escollim Tortosa i Terres de l'Ebre. Les Terres de l'Ebre és una terra d'acollida. Hi van confluïr les tres cultures del nostre entorn més importants, la musulmana, la jueva i la cristina en plena harmonia. Era un bon exemple dels moments actuals i dels valors que representa l'esport popular.

Les Terres de l'Ebre té una simbologia especial com a exemple de les atrocitats d'una guerra. La batalla de l'Ebre era un exponent clar de defensa de la Pau. A més a més, molts esportistes de la FSGT, al no poder fer les olimpíades populars del 36, es van afegir a la lluita contra el feixisme. Una altra demostració dels valors de l'esport popular. En l'actualitat, feiem una aposta clara per territori. Per primer cop optàvem per portar un esdeveniment mundial, de garant envergadura, fora de les grans ciutats i en un indret de gran valor paisatgístic. Sabíem que aquest últim aspecte era el més complicat, hotels

disseminats pel territori, transport dels esportistes dels aeroports i una forta complexitat de transport durant els jocs per funcionar amb diversos seus.

Un cop més haig d'agrair l'empenta de l'Ajuntament de Tortosa, del Ferran i la Meritxell. La força de l'aleshores conseller de Presidència Jordi Turull, que no va poder assistir a l'esdeveniment per estar injustament empresonat, igual que el conseller Josep Rull i després el conseller Damià Calvet, que van fer possible trobar una solució a la problemàtica del transport conjuntament amb la consellera Meritxell Budó i el president Quim Torra, que ens rep a Palau amb la delegació del CSIT.

De Jordi Turull, Josep Rull, Joaquim Forn i Raül Romeva, recordo quan els anava a veure al judici de Madrid i a la presó el seu interès de com anava tot. Raül Romeva havia organitzat des de la seva conselleria un homenatge a l'Olimpiada Popular del 36, on va comptar amb la presència dels consells esportius.

L'any 2017, Catalunya participa en els WSG de Letònia. La nostra bandera oneja al costat de la de França, Itàlia, Israel, Bèlgica, Àustria... i de la resta de països del món. Catalunya té presència en

"L'entrada de la delegació de Catalunya, acompanyada pels bons amics de la FSG d'Occitània, que van voler desfilar amb nosaltres i no amb la delegació oficial francesa, va ser brutal, l'emoció indescriptible i la inauguració excel·lent"

una competició oficial. La delegació catalana està formada, fonamentalment, per esportistes de Tortosa, gràcies al suport del seu ajuntament. Catalunya i l'esport popular tornen al món.

L'any 2019, inaugurarem els WSG. Només puc donar agraïments als alcaldes de les seus, als consistoris i a totes les forces polítiques per haver ajudat a estirar un carro tan pesant i feixuc.

Em sembla que vàrem agafar la consciència de la importància, del que tots plegats havíem fet, en el moment de la desfilar, al passar pel pont sobre l'Ebre, a l'entrada dels esportistes a l'estadi.

L'entrada de la delegació de Catalunya, acompanyada pels bons amics de la FSGT d'Occitània, que van voler desfilar amb nosaltres i no amb la delegació oficial francesa, va ser brutal, l'emoció indescriptible i la inauguració

excel·lent.

Deixeu-me fer una forta abraçada a les persones que des de l'ombra i patint molt van pilotar tot el projecte i els dies, molt durs dels WSG. No diré noms, ells ja saben qui són i de tot plegat ens ha quedat el més important, una profunda amistat.

M'he deixat per al final l'agraïment més gran, el més valuós, el que més em va tocar el cor. Gràcies voluntàries i voluntaris, gràcies. Sense vosaltres això no hauria sortit bé. Vàreu demostrar quin és el caràcter de la gent de les Terres de l'Ebre, la vostra manera de ser, sou acollidors, sou alegres, sou decidits i sabeu sortir-vos de les dificultats i, sobretot, estimeu profundament la vostra terra. Per això tot va anar bé. Altre cop gràcies.

Vull acabar tal com ho vaig fer al pregó de la Festa del Renaixement de Tortosa, amb unes estrofes de la cançó de Joan Rovira, lo meu riu.

*Lo meu riu rega el record
que em neix a dins del cor.
I em lliga a un poble i a una gent.
Fill d'una terra que acull el foraster.
Fill d'un pagès o un mariner...*

Aquí on vaig néixer i vull morir.
Com vaig dir al pregó, jo no he nascut a les Terres de l'Ebre, però des del cor us dic que no en faria res morir-me aquí.